

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Haber-Yorum

Hicret, Bir Mağara, Örümcek ve Güvercin Değildir; Aksine Bir Devlet, Liderlik ve İmamettir!

Haber:

Bazı vaizler ve ilim sahipleri arasında, sevgili Peygamberimizin hicretinin yıldönümünde, hicretin Mekke'nin gerçekliğinden bir kaçış ve Allah'a ibadet etmek için bir güven ve istikrar arayışı olduğuna dair birçok konuşma yapılıyor. Peki hicret, gerçekten bu şekilde midir?!

Yorum:

Öncelikle Kureyş, Arap Yarımadası'nın dini ve tarihi liderliğini elinde bulunduruyor, Kutsal Kabe'nin koruyuculuğunu yapıyor ve bölgelerin çoğu onun denetim ve nüfuzu altından olup onun kanunlarından çıkamıyordu.

Sonra yeni bir inkılabi mefhumlarla Efendimiz Muhammed Aleyhissalatu ve's Selam'ın daveti geldi; bu davet, vakıayı kendi istediği şeye boyun eğdiriyor ve vakıaya boyun eğmiyordu; dolayısıyla bu davet, tüm cahiliye fikirlerini yıkmaya, küfrün ve dalaletin başlarıyla mücadele etmeye ve tevhid akidesinin ve ondan çıkan sistemlerin kök salmasına yönelik çatışmacı bir davetti; işte bu yüzden köklü bir değişim daveti olmuştur.

O'nun daveti, vakıaya göre renk değiştiren yamalı ve reformcu bir davet değildi; zira Efendimiz Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem, davette tedricilik gerekçesiyle cahili Mekke vakıasıyla bir arada yaşamamış, Kureyş bir takım şartlar öne sürdüğünde bunu maslahatı gerekçe göstererek kabul etmemiş ve kendisine yönetimi teklif ettiklerinde onlarla birlikte yönetime katılmamıştır; Sallallahu Aleyhi ve Sellem ve Ashabı Rıdvanullahi Aleyhim daveti onları çatlatırcasına açıkladığından beri maruz kaldığı eziyetlerin şiddetine, Şib-i Ebu Talib'de üç yıl kuşatma altında kalmalarına ve hatta Beni Haşim ağaç yaprakları yemelerine rağmen metodunu tebdil edip değiştirmede, onlara boyun eğmedi ve başına gelen onca sıkıntılara rağmen biraz olsun taviz vermek gerektiğini söylemedi.

Dolayısıyla çağdaş mefhumlara göre insanları hayra davet etmek, uluslararası örf olarak adlandırılan şeyin dışında ulusal sistemlere karşı (bir isyan) olarak değerlendirilmektedir; bu nedenle Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem ve Ashabı Rıdvanullahi Aleyhim, Kureyş kanunlarının vakıası itibariyle yasaklanmış bir partiydi. Burada küfrün ileri gelenlerinden biri olan Utbe bin Rabia'nın Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e yönelik şu sözünü hatırlatalım: "Şüphesiz sen kavmine büyük bir iş getirip bununla onların cemaatini parçaladın, onları ahmak saydın, getirdiğin bu din ile onların atalarından geçip gidenleri kötüledin." Yani sen ey Muhammed, Mekke'deki yönetim sistemini baltalamakla suçlanıyorsun demektir; zira siyasi bir tecrübeye sahip olan Utbe,

Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in davetinin büyük bir öneme sahip olduğunu biliyordu ve sözünü dinlemeyen Kureyş'e şöyle dedi: "Ey Kureyşliler! Bana itaat edin! Bu adamı kendi haline bırakın. Vallahi, ondan işittiğim söz büyük bir olay meydana getirecek. Eğer Araplar, onu bastırırsa, şüphesiz siz, onu sizden başkası ile yenersiniz. Eğer o, Araplara galip gelirse, onun mülkü sizin mülkünüz ve onun üstünlüğü sizin üstünlüğünüz olur. Bu takdirde siz, onunla insanların en mutlusunu olursunuz!"

İnsanlığın en hayırlısının daveti bir ruhbanlık daveti değildi; yoksa O ve Ashabının hep birlikte Habeşistan'a hicret etme, Necaşi'nin hükmü altında içe dönük bir şekilde Allah'a ibadet etme, toplumdaki soyutlanma, güven ve huzur içinde yaşama ve küfrün yönetimi altında kalma imkânı vardı.

O'nun daveti vatancılık da değildi; zira şayet vatancılık olsaydı ülkenin beşerî kanunlarına uyar, onların yaşam tarzlarını değiştirmek için uğraşmaz, istikrarlarını ve durumlarını değiştirmekle tehdit etmez ve daha sonra Bedir savaşında "kendi vatanının" halkıyla savaşmazdı.

Mekke toplumu Efendimiz Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in daveti karşısında donuklaşıp Kendisini koruyan amcası ölünce, güç ve kuvvet sahibi olan komşu kabilelerden nusret talep etmeye başladı ki bu da vatancılık mefhumlarına aykırıdır; nitekim Allah O'nun için Medineli Ensarı hazırlayınca kadar açık bir şekilde davetinin korunması ve İslam yönetimini ikame etmek için kendisine nusret verilmesini talep etti.

Hicret, İslam ve Müslümanların tarihinde en bariz siyasi bir olay olmuştur; çünkü Müslümanların bir devleti yoktu, İslam metodu olmaksızın uygulanamaz ve hükümler de devlet olmaksızın uygulanamazdı; bu yüzden Peygamberin hicreti, cahili toplumdaki İslam'a kucak açan ve köklü medeniyetini sınır ötesinde somutlaştırmaya karar veren bir topluma intikal etmektir.

Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ** "Kendileriyle savaşılana (müminlere), zulme uğramış olmaları sebebiyle, (savaş konusunda) izin verildi. Şüphesiz ki Allah, onlara yardıma mutlak surette kadirdir." [Hac 39]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Müh. Ömer Faruh